A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2007. szeptember 27.*

A C-208/06. és C-209/06. sz. egyesített ügyekben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Düsseldorf (Németország) a Bírósághoz 2006. május 8-án érkezett, 2006. május 4-i határozatával terjesztett elő az előtte

a Medion AG (C-208/06)

és

a **Hauptzollamt Duisburg**,

valamint

a **Canon Deutschland GmbH** (C-209/06)

és

a **Hauptzollamt Krefeld**

* Az eljárás nyelve: német.

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök, J.N. Cunha Rodrigues, U. Lõhmus, A. Ó Caoimh és P. Lindh (előadó) bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,
hivatalvezető: J. Swedenborg tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. március 21-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Medion AG és Canon Deutschland GmbH képviseletében H. Nehm Rechtsanwalt,

– a francia kormány képviseletében G. de Bergues és A.-L. During, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében J. Hottiaux, meghatalmazotti minőségben, segítője B. Wägenbaur Rechtsanwalt,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek a 2000. október 13-i 2263/2000/EK bizottsági rendelettel (HL L 264., 1. o.), a 2001. augusztus 6-i 2031/2001/EK bizottsági rendelettel (HL L 279., 1. o.), és a 2003. szeptember 11-i 1789/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 281., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 14. kötet, 3. o.; helyesbítés: HL L 218., 2006.8.9., 24. o.) módosított, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.; helyesbítés: HL L 17., 2007.1.24., 24. o.) I. mellékletében található Kombinált Nómenklatúra (a továbbiakban: KN) 8525 40 91 és 8525 40 99 vámtarifaalszámainak értelmezésére vonatkoznak.

2 A kérelmeket egyrészt a Medion AG (a továbbiakban: Medion) és a Hauptzollamt Duisburg között, másrészt a Canon Deutschland GmbH (a továbbiakban: Canon) és a Hauptzollamt Krefeld között folyamatban lévő két peres eljárás keretében terjesztették elő, azon videokamera-felvevők KN-besorolását illetően, amelyeket e két társaság importált Németországba.

Jogi háttér

3 A 2658/87/EGK rendelettel bevezetett KN a Harmonizált Áruleíró és Kódrendszeren (a továbbiakban: HR) alapul, amelyet a később a Vámigazgatások Világszervezetévé átalakult Vámegyüttműködési Tanács állapított meg, és a Brüsszelben

1983. június 14-én megkötött nemzetközi egyezmény vezetett be, amely utóbbit a Közösség részéről az 1987. április 7-i 87/369/EGK tanácsi határozat (HL L 198., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 288. o.) hagyta jóvá. A KN átveszi a HR vámtarifaszámait és hatszámjegyű vámtarifaalszámait, csak a hetedik és nyolcadik számjegy képez speciális KN-albontást.

4 A KN második része tartalmazza a 85. árucsoportot is magában foglaló, az „Elektromos gépek és elektromos felszerelések és ezek alkatrészei; hangfelvevő és -visszaadó, televíziós kép- és hangfelvevő és -visszaadó készülékek, és ezek alkatrészei és tartozékai"című XVI. áruosztályt.

5 Az „Állóképes videokamera és más videokamera-felvevők; digitális fényképezőgép" című 8525 40 vámtarifaszám magában foglalja a „Más videokamera-felvevők: kizárólag a televíziós kamera által továbbított hang és kép rögzítésére szolgáló felvevő" című 8525 40 91 vámtarifaalszámot, és a „Más videokamera-felvevők: más" című 8525 40 99 vámtarifaalszámot.

6 Ki kell emelni, hogy a 8525 40 91 vámtarifaalszám és a 8525 40 99 vámtarifaalszám szövege a 2263/2000, a 2031/2001 és az 1789/2003 rendeletben azonos.

7 A 8525 40 91 vámtarifaalszám alá sorolt videokamera-felvevők 4,9%-os vámtétel alá esnek, míg a 8525 40 99 alá soroltak ennél magasabb, 14%-os vámtétel alá tartoznak.

8 A KN értelmezésére vonatkozó általános szabályok, amelyek az első rész I. szakaszának A. címe alatt találhatók, többek között így rendelkeznek:

„Az áruknak a Kombinált Nómenklatúrába történő besorolására a következő elvek az irányadók:

[...]

2. a) A vámtarifaszámok szövegében valamely árura történő minden hivatkozást úgy kell érteni, hogy az a nem teljesen kész vagy befejezetlen árura is vonatkozik, amennyiben a nem teljesen kész vagy befejezetlen áru a bemutatásakor rendelkezik a kész- vagy befejezett áru lényeges jellemzőivel. Az ilyen hivatkozást továbbá úgy kell érteni, hogy arra a kész-, illetve befejezett árura, vagy az e szabály alapján késznek, illetve befejezettnek minősítendő árura is vonatkozik, amelyet összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban hoznak be vagy mutatnak be.

[...]"

9 Az Európai Közösségek Bizottsága az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a 2658/87 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének megfelelően, rendszeres időközönként közzéteszi az „Európai Közösségek Kombinált Nómenklatúrájának besorolásra vonatkozó magyarázó megjegyzéseit" (a továbbiakban: magyarázó megjegyzések). A 2263/2000 rendelettel kapcsolatos magyarázó megjegyzések (HL 2000. C 199., 1. o.), amelyek részben a C-209/06. sz. ügyben is alkalmazandók, a 8525 40 99 vámtarifaalszámmal kapcsolatban a következőket mondják ki:

„Más

Ide osztályozandó az olyan kombinált készülék, amely televíziós kamerából és mágnesszalagos videó-felvevőből vagy visszaadó készülékből áll (úgynevezett »kamkorder«), és nem csupán a kamerával felvett képek rögzítésére alkalmas, hanem televíziós programokéra is (külső videotuner alkalmazásával) [helyesen: Ide tartoznak a »kamkorder«-nek nevezett összetett készülékek, amelyek videokamerából és olyan videolejátszó vagy -felvevő készülékből állnak, amely nemcsak a kamera által felvett, hanem televíziós műsorok képeinek rögzítését is lehetővé teszi]. Az így felvett képek külső televíziós vevőkészüléken reprodukálhatók.

Az a »kamkorder« azonban, amellyel csak a televíziós kamera által felvett és rögzített képeket tudja külső televíziós vevőkészülék segítségével lejátszani, a 85254091 alszám alá tartozik [helyesen: Ellenben a 8525 40 91 vámtarifaalszám alá tartozik az olyan »kamkorder«, amely kizárólag a videokamera által felvett képek rögzítését és azok televíziós vevőkészüléken való visszajátszását teszi lehetővé]."

10 A magyarázó megjegyzéseket a Bizottság 2001. július 6-i közleményét (HL C 190., 10. o.) követően módosították. A 8525 40 99 vámtarifaalszámhoz az előbbi szöveget átvéve azt az alábbi albekezdéssel egészítették ki:

„Ez alá az alszám alá tartozik az olyan »kamkorder« is, amelyben a videobemenetet lemezzel vagy más módon lezárták, vagy amelyben a video interfészt [helyesen: videocsatlakozót] szoftver segítségével lehet videobemenetként aktiválni. Mindazonáltal a készüléket televíziós műsorok vagy más külső forrásból bejövő videojelek rögzítésére szánták."

11 A magyarázó megjegyzések szövege a 2031/2001 és a 1789/2003 rendelet hatálybalépését követően nem változott.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A két ügy közös tényadatai

12 A Medion és a Canon olyan digitális videokamera-felvevőket importál Németországba, amelyek a digitális adatok átvitelét lehetővé tevő „IEEE 1394" csatlakozóval rendelkeznek. A videokamera-felvevők többgombos menüvel és egy kis színes LCD-képernyővel is rendelkeznek.

13 A termékek leírása és használati utasítása szerint a vásárló a kamerával készített videofelvételeket a színes LCD-képernyőn jelenítheti meg, illetve azok a megfelelő kábel segítségével más készülékre, például televízióra is átvihetők, amely sokkal nagyobb méretű és jobb minőségű képeket tud megjeleníteni. Ezt a funkciót általában a „DV-out" kifejezés jelöli.

14 Más videokamera-felvevők más készülékekről is képesek adatokat fogadni, így azok videomagnóként is használhatók, például számítógépről származó digitális képsorok, videomontázsok rögzítésére. E funkcióra, amelyet általában „DV-in"-nek neveznek, a Medion és a Canon nem hivatkozott az alapeljárás tárgyát képező videokamera-felvevők behozatala során.

15 Egyébként sem az említett videokamera-felvevők gyártói, sem a Medion és a Canon nem utal e készülékek leírásában vagy használati utasításában arra, hogy az ilyen DV-in funkció utólag aktiválható lenne, vagy hogy harmadik személyek elvégezhetik ezt az aktiválást. Ezzel szemben a két társaság ugyanezen időszakban olyan videokamera-felvevőket is importált, amelyek esetében egyértelműen fel volt tüntetve, hogy azok DV-in funkcióval is rendelkeznek.

A C-208/06. sz. ügy

16 2004 februárjában a Medion az illetékes essen-stadthafeni (Németország) vámhivatalnál kérte a vámkezelést az MD 9069 típusú digitális videokamera-felvevő szabad forgalomba bocsátása céljából, amelyet a KN 8525 40 91 vámtarifaalszáma alá tartozóként jelentett be. Az említett vámhivatal e videokamera-felvevőt a KN 8525 40 99 vámtarifaalszáma alá tartozó termékként sorolta be.

17 A Finanzgericht Düsseldorfhoz benyújtott keresetében a Medion lényegében arra hivatkozott, hogy a vámnyilatkozat elfogadásának pillanatában a szóban forgó videokamera-felvevő nem volt alkalmas a DV-in funkcióra. Azt is kifejtette, hogy a videokamera-felvevő gyártója őt arról tájékoztatta, hogy a készülék csak a „törölhető, programozható, csak olvasható memória (EEPROM)" újraprogramozásával lenne DV-in funkcióval ellátható, amelyhez vagy új készülékre lenne szükség, vagy arra, hogy abban az alaplapot szakképzett mérnök kicserélje. A Medion ezenkívül arra hivatkozott, hogy valamely holland vámhivataltól olyan kötelező érvényű tarifális felvilágosítást kapott, amely ugyanezeket a videokamera-felvevőket a KN 8525 40 91 vámtarifaalszáma alá sorolta.

18 A Finanzgericht Düsseldorf szakértőt rendelt ki annak a kérdésnek az eldöntésére, hogy a videokamera-felvevő a hardver megváltoztatása nélkül beállítható-e úgy, hogy az külső készülékekkel felvett kép és hangfelvételek rögzítésére is alkalmas legyen, és ha adott esetben igen, akkor hogyan.

19 A szakértői vélemény benyújtását követően a kérdést előterjesztő bíróság a peres eljárás tárgyát képező videokamera-felvevő besorolását vizsgálta. Megállapította, hogy a vámtartozást keletkeztető tény időpontjában az említett videokamera-felvevő nem rendelkezett még a besoroláshoz szükséges jellemzőkkel, és e jellemzőket nem szerezte, és nem is szerezhette volna meg, csak utólag, beállítást követően.

20 Azt is megjegyezte, hogy a vámkezelés időpontjában bizonyos jellemzőkkel nem rendelkező, ám azokat később, beállítást követően megszerző árucikkek besorolásának kérdésére nincs egységes válasz a közösségi jogban. E kérdést illetően utal a Medion által hivatkozott holland kötelező érvényű tarifális felvilágosításra, valamint a francia vámszakértői és közvetítői bizottság 2003. október 7-i határozatára. Következésképpen ez a bíróság az áru besorolását követő beállítások hatását vizsgálta.

21 E körülmények között a Finanzgericht Düsseldorf úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A 8525 40 99 vámtarifaalszám alá kell-e besorolni a behozatala időpontjában a kívülről bemenő videojel vételére alkalmatlan videokamera-felvevőt, ha annak videocsatlakozója utólag egyes kapcsolók beállításával videobemenetellé alakítható, noha e lehetőségre sem a gyártó, sem az értékesítő nem hívta fel a figyelmet, sőt azt nem is támogatja?"

A C-209/06. sz. ügy

22 A 2001 júliusa és 2002 februárja közötti időszakban a Canon szabad forgalomba bocsátotta az MV 400, az MV 425 és az MV 3 MC típusú videokamerafelvevő-modelleket. E készülékeket mint a KN 8525 40 91 vámtarifaalszáma alá tartozókat jelentette be. Egy ellenőrzés során a krefeldi (Németország) vámhivatal arra a megállapításra jutott, hogy e videokamera-felvevőket a KN 8525 40 99 vámtarifaalszáma alá kell besorolni. Ezt követően a Canon keresettel fordult a Finanzgericht Düsseldorfhoz.

23 Keresetének alátámasztásaként a Canon kiemelte az általa importált videokamera-felvevők azon modelljei közötti különbséget, amelyek DV-in funkcióval rendelkeznek, és amelyek e funkcióval nem rendelkeznek, valamint arra hivatkozott, hogy a per tárgyát képező videokamera-felvevők esetében az említett funkció csak a hardver módosításával aktiválható. A Canon ezenfelül arra is hivatkozott, hogy amennyiben a 8525 40 99 vámtarifaalszám alá való besorolás elfogadható lenne olyan esetben, amikor a DV-in funkció a vámkezelést követően, utólag aktiválható, az ellentétes lenne a tarifális besorolás alapelvével. Véleménye szerint a vámkezelést követő aktiválásra való hagyatkozás ténye még magának az említett aktiválásnak a megtörténtét, és így az árucikk besorolását illetően is bizonytalansághoz vezetne.

24 A kérdést előterjesztő bíróság a Mediont érintő peres eljáráshoz hasonlóan ez esetben szintén szakértőt rendelt ki.

25 A szakértői vélemény benyújtását követően a Finanzgericht Düsseldorf úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A 8525 40 99 vámtarifaalszám alá kell-e besorolni a behozatala időpontjában a kívülről bemenő videojel vételére alkalmatlan videokamera-felvevőt, ha annak videocsatlakozója utólag egyes kapcsolók beállításával videobemenetellé alakítható, noha e lehetőségre sem a gyártó, sem az értékesítő nem hívta fel a figyelmet, sőt azt nem is támogatja?"

26 A Bíróság elnökének 2006. június 26-i végzése – az írásbeli és a szóbeli szakaszt, valamint az ítélethozatalt illetően – elrendelte a C-208/06. és a C-209/06. sz. ügy egyesítését.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A Bírósághoz benyújtott észrevételek

27 A Medion és a Canon véleménye szerint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre nemleges választ kell adni. Több olyan érvre is hivatkoznak, amelyek alapján az alapeljárás tárgyát képező videokamera-felvevőket a 8525 40 91 vámtarifaalszám, és nem a 8525 40 99 vámtarifaalszám alá kell besorolni.

28 Először is kiemelik, hogy a vámkezelés időpontjában egyik videokamera-felvevő sem volt alkalmas külső képi és hangjelek rögzítésére. A Canon álláspontja szerint csak az olyan szoftverfunkció tekinthető a hardver objektív jellemzőjének, amely már a vámkezelés időpontjában is működőképes.

29 A Medion és a Canon egyaránt arra hivatkoznak, hogy mindennemű olyan módosítás, beleértve a DV-funkciót befolyásoló szoftver kódjainak és paramétereinek megváltoztatását is, amelyet a gyártó hozzájárulása nélkül végeznek el, e két társaság szempontjából nézve szellemi tulajdonjogaik megsértését képezné.

30 Végezetül a Medion és a Canon kifejtették, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által kirendelt szakértőnek külön erőfeszítéseket kellett tennie a DV-in funkció aktiválása érdekében. A tárgyaláson hozzátették, hogy e funkció aktiválását követően az alapeljárás tárgyát képező videokamera-felvevők csak akkor használhatók videomagnóként, ha azokat személyi számítógéphez csatlakoztatják, önállóan nem.

31 A francia kormány véleménye szerint az alapeljárás tárgyát képező videokamera-felvevőket a 8525 40 99 vámtarifaalszám alá kell sorolni. Valamely árucikk objektív jellemzői és tulajdonságai nem szűkíthetők le az említett árucikknek kizárólag egy adott pillanatban működőképes funkcióira, hanem magukban foglalják annak összes lehetséges funkcióját. Így, még ha nincs is aktiválva, az olyan funkciót, mint a DV-in, az ilyen videokamera-felvevők objektív jellemzőjének és tulajdonságának kell tekinteni, amennyiben az a hardver módosítása nélkül aktiválható.

32 A Bizottság szintén úgy véli, hogy az említett videokamera-felvevők a 8525 40 99 vámtarifaalszám értelmében vett „más" kategóriába tartoznak. Véleménye szerint a KN-be való besorolás azoktól a funkcióktól függ, amelyek teljesítésére a videokamera-felvevők a behozatal időpontjában alkalmasak, vagyis azon lehetséges funkcióktól, amelyekkel ebben az időpontban objektíve rendelkeznek.

A Bíróság válasza

33 Az együtesen vizsgálandó kérdések szövegéből az következik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a videokamera-felvevők besorolásánál csak figyelembe lehet vagy figyelembe is kell venni azt a lehetőséget, hogy a DV-in funkció aktiválható, ha az aktiválást a vámkezelés időpontjában még nem végezték el, azonban az később változtatással vagy szoftver hozzáadásával elvégezhető. A kérdést előterjesztő bíróság ezenfelül arra kíváncsi, hogy mi a jelentősége annak, hogy a gyártó a vámkezelés időpontjában nem tüntette fel, és nem is támogatta ezt a lehetőséget?

34 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogbiztonság és az ellenőrzések megkönnyítése érdekében az áruk tarifális besorolásának meghatározó szempontját általában azok objektív, a KN-vámtarifa-

szám és az áruosztályok, illetve árucsoportok megjegyzéseinek szövegében meghatározott jellemzőiben és tulajdonságaiban kell keresni (lásd különösen a C-42/99. sz. Eru Portuguesa ügyben 2000. szeptember 26-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-7691. o.] 13. pontját, a C-500/04. sz. Proxxon-ügyben 2006. február 16-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-1545. o.] 21. pontját és a C-183/06. sz. RUMA-ügyben 2007. február 15-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-1559. o.] 27. pontját).

35 E tekintetben nincs jelentősége annak, hogy a termék gyártója ki akarta-e hangsúlyozni a termék valamely meghatározott jellemzőjét, vagy sem.

36 Egyébiránt a Bíróság megállapította, hogy az áruk KN-be történő tarifális besorolásának meghatározó szempontját a termékek objektív jellemzőiben és tulajdonságaiban kell keresni, ahogyan azokat a vámkezelésekor bemutatják (lásd a 175/82. sz. Dinter-ügyben 1983. március 17-én hozott ítélet [EBHT 1983., 969. o.] 10. pontját és a C-33/92. sz., Gausepohl-Fleisch ügyben 1993. május 27-én hozott ítélet [EBHT 1993., I-3047. o.] 9. pontját). A termékek ezen objektív jellemzőinek és tulajdonságainak a vámkezelés időpontjában vizsgálhatónak kell lenniük (lásd ebben az értelemben a C-233/88. sz. van de Kolk-ügyben 1990. február 8-án hozott ítélet [EBHT 1990., I-265. o.] 12. pontját, a C-38/95. sz. Foods Import ügyben 1996. december 12-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-6543. o.] 17. pontját és a C-14/05. sz. Anagram International ügyben 2006. július 13-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-6763. o.] 26. pontját).

37 Ezenfelül az áru rendeltetése a besorolás objektív szempontját képezheti, amennyiben az szorosan az adott áruhoz tartozik, amely kötődésnek az áru objektív jellemzői és tulajdonságai alapján megállapíthatónak kell lennie (lásd a C-459/93. sz., Thyssen Haniel Logistic ügyben 1995. június 1-jén hozott ítélet [EBHT 1995., I-1381. o.] 13. pontját és a C-400/05. sz. B. A. S. Trucks ügyben 2007. január 11-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-311. o.] 29. pontját).

38 Végül a Bíróság kimondta, hogy a KN értelmezésének általános szabályai 2. cikke a) pontjából következik, hogy a tarifális besorolás szempontjából a nem teljesen kész vagy befejezetlen árut is a kész vagy befejezett áruhoz hasonlónak kell tekinteni,

amennyiben az rendelkezik az utóbbi lényeges jellemzőivel (lásd a C-280/97. sz. ROSE Elektrotechnic ügyben 1999. február 9-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-689. o.] 18. pontját). A termék e részének megfelelő nagyságúnak vagy kellőképpen fontosnak kell lennie ahhoz, hogy a termék lényeges jellemzőjét képezhesse (lásd ebben az értelemben a C-151/93. sz., Voogd Vleesimport en -export ügyben 1994. október 5-én hozott ítélet [EBHT 1994., I-4915. o.] 20. pontját és a C-401/93. sz. GoldStar Europe ügyben 1994. december 15-én hozott ítélet [EBHT 1994., I-5587. o.] 26–28. pontját).

39 A magyarázó megjegyzésekből következik, hogy ami megkülönbözteti a 8525 40 91 alszám alá tartozó viedofelvevőket a 8525 40 99 alszám alá tartozóktól, az az utóbbiak azon képessége, hogy a kamera vagy beépített mikrofon segítségével történő hang- és képfelvételek készítésén kívül ilyen felvételeket akkor is rögzíteni tudnak, ha azok külső, az említett kamerától vagy mikrofontól eltérő forrásból származnak. Tehát a 8525 40 99 alszám alá tartozó videokamera-felvevők lényeges jellemzője többek között a DV-in funkció, vagyis a külső video- és audioforrásból érkező adatok rögzítésének képessége.

40 E képesség a felhasználó által közvetlenül hozzáférhető, ha a gyártó a DV-in funkció egyszerű aktiválását előrelátta, mivel azt a készüléknek a vásárló rendelkezésére bocsátott használati utasítása elmagyarázza. Ha az eljárás nem szerepel az említett útmutatóban, akkor ahhoz, hogy a DV-in funkció a videokamera-felvevő lényeges jellemzőjét képezhesse, az szükséges, hogy a különleges szakértelemmel nem rendelkező felhasználó is könnyen el tudja végezni az aktiválást, anélkül hogy a videokamera-felvevőt lényegesen meg kellene változtatni. Ezért elengedhetetlen, hogy a videokamera-felvevők a DV-in funkció aktiválását megelőzően olyan szerkezeti felépítéssel rendelkezzenek, amely tartalmazza az említett funkció jellemzőinek lényegét, és hogy az e funkció aktiválását lehetővé tevő elemek ne külső anyag hozzáadásából származzanak.

41 Egyébiránt ahhoz, hogy a videokamera-felvevő a 8525 40 99 vámtarifaalszám alá legyen besorolható, az is szükséges, hogy amikor a műveletet elvégezték, és a DV-in funkció aktív, a videokamera-felvevő hasonló módon működjön, mint a kifejezetten DV-in funkcióra szánt egyéb videokamera-felvevők. Főként az szükséges, hogy a videokamera-felvevő ez utóbbiakhoz hasonlóan külső video- és audioforrások rögzítésére is használható legyen, önállóan, más külső hardver vagy szoftver nélkül is.

42 Az alapeljárásokban az ügyiratokból és különösen a kérdést előterjesztő bíróság által kirendelt szakértők véleményéből az következik, hogy a videokamera-felvevők DV-in funkciójának aktiválásához szükséges teendők elég bonyolultak. (A Medion videokamera-felvevők esetében) ehhez az Interneten meg kell keresni a funkcióváltó gombok kezelésének leírását, (a Canon videokamera-felvevők esetében pedig) egy szoftvert kell megvásárolni, továbbá mindegyik készülékhez csatlakoztatni kell egy személyi számítógépet, illetve egyéb kiegészítő eszközöket kell alkalmazni, mint például „LANC"-kábelt. Ezenfelül a Medion és a Canon a tárgyaláson arra hivatkoztak, hogy még ha a DV-in funkció aktiválásra is kerül, ehhez a videokamera-felvevőket személyi számítógéphez kell csatlakoztatni ahhoz, hogy ebben az üzemmódban lehessen őket használni.

43 E megfontolásokra tekintettel a nemzeti bíróság feladata azon eljárás bonyolultsági fokának értékelése, amelyet a DV-in funkció aktiválásához el kell végezni, valamint az alapeljárás tárgyát képező videokamera-felvevők hasonlóságának és önálló működőképességének vizsgálata azon videokamera-felvevőkkel összevetve, amelyek eleve beépített DV-in funkcióval rendelkeznek. Abban az esetben, ha a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a DV-in funkció aktiválását bármely, különleges szakértelemmel nem rendelkező felhasználó is könnyen el tudja végezni, anélkül hogy a videokamera-felvevőt lényegesen meg kellene változtatni, és amennyiben meggyőződött a hasonló jellemzőkről és az önálló működőképességről, akkor a videokamera-felvevőt a 8525 40 99 vámtarifaalszám alá kell besorolni. Amennyiben e feltételek nem teljesülnek, akkor a videokamera-felvevőket a 8525 40 91 alszám alá kell besorolni.

44 Következésképpen az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a videokamera-felvevők csak akkor sorolhatók be a KN 8525 40 99 vámtarifaalszáma alá, ha a kamerától vagy a beépített mikrofontól eltérő, egyéb külső forrásból származó képek és hangok felvételére szolgáló funkció a vámkezelés időpontjában aktív, vagy – még akkor is, ha a gyártó nem szándékozott e jellemzőt kiemelni – ha ezen időpontot követően az említett funkciót bármely, különleges szakértelemmel nem rendelkező felhasználó bármikor könnyen aktiválni tudja a készülék egyszerű beállításával, anélkül hogy a videokamera-felvevőt lényegesen meg kellene változtatni. Az utólagos aktiválás esetén az is szükséges, hogy miután az aktiválást elvégezték, a videokamera-felvevő egyrészt hasonlóképpen működjön az olyan egyéb videokamera-felvevőkhöz, amelyekben a kamerától vagy a beépített mikrofontól

eltérő, egyéb külső forrásból származó képek és hangok felvételére szolgáló funkció már a vámkezelés időpontjában aktív, másrészt önállóan is működőképes legyen. E feltételek meglétét a vámkezelés időpontjában kell vizsgálni. A nemzeti bíróság feladata annak értékelése, hogy e feltételek teljesülnek-e. Amennyiben e feltételek nem teljesülnek, akkor a videokamera-felvevőket a KN 8525 40 91 vámtarifaalszáma alá kell besorolni.

A költségekről

45 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A videokamera-felvevők csak akkor sorolhatók a 2000. október 13-i 2263/2000/EK bizottsági rendelettel, a 2001. augusztus 6-i 2031/2001/EK bizottsági rendelettel és a 2003. szeptember 11-i 1789/2003/EK bizottsági rendelettel módosított, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében szereplő Kombinált Nómenklatúra 8525 40 99 vámtarifaalszáma alá, ha a kamerától vagy a beépített mikrofontól eltérő, egyéb külső forrásból származó képek és hangok felvételére szolgáló funkció a vámkezelés időpontjában aktív, vagy – még akkor is, ha a gyártó nem szándékozott e jellemzőt kiemelni – ha ezen időpontot követően az említett funkciót bármely, különleges szakértelemmel nem rendelkező felhasználó bármikor könnyen aktiválni tudja a készülék egyszerű beállításával, anélkül hogy a videokamera-felvevőt lényegesen meg kellene változtatni. Az utólagos aktiválás esetén az is

szükséges, hogy miután az aktiválást elvégezték, a videokamera-felvevő egyrészt hasonlóképpen működjön az olyan egyéb videokamera-felvevőkhöz, amelyekben a kamerától vagy a beépített mikrofontól eltérő, egyéb külső forrásból származó képek és hangok felvételére szolgáló funkció már a vámkezelés időpontjában aktív, másrészt önállóan is működőképes legyen. E feltételek meglétét a vámkezelés időpontjában kell vizsgálni. A nemzeti bíróság feladata annak értékelése, hogy e feltételek teljesülnek-e. Amennyiben e feltételek nem teljesülnek, akkor a videokamera-felvevőket a Kombinált Nómenklatúra 8525 40 91 vámtarifaalszáma alá kell besorolni.

Aláírások